

anderledes end ellers ved Finanslovens Behandling; det er sket paa den Maade, at Finansministeren foreslog, at Udgiften ved en vedtaget Lov sattes paa Finanslovsforslaget allerede ved anden Behandling. Det er ikke altid Skik. Vi vedtager Love her i Rigsdagen, uden at vi straks overfører Udgiftsbeløbet paa Finanslovsforslaget; men dette Beløb var saa stort — det er Veteranhædersgaven, jeg taler om —, nemlig 2 Mill. Kr. eller nøjagtigere 1,700,000 Kr., at jeg foreslog, at man straks ved anden Behandling skulde tage dette Beløb op. Den ærede Ordfører nævnte sidst to Lovforslag, som han mente vilde blive vedtaget i denne Samling — og jeg kan sige: omen accipio overfor det —, nemlig Lovforslagene om Thyborøn-Kanalen og om Hvide Sande; den ærede Ordfører sagde, at ved dem kom der ogsaa store Udgiftsbeløb til. Men det er to Lovforslag, hvortil Udgiften eo ipso ikke kan komme paa Finanslovsforslaget, fordi Finansloven vil være vedtaget, inden disse to Lovforslags endelige Skæbne kendes. Men altsaa, hvad Veteranhædersgaven angik, og desuden hvad angik Udgiften til Optagelsen af det nye Statslaan, 3 Mill. Kr. Obligationers Salg, Renter og Afdrag paa disse, foreslog jeg allerede ved anden Behandling dette optaget paa Finanslovsforslaget; og derved forsvandt den halve Del af de 4 Mill. Kr. Men jeg erklærede allerede ved Fremsættelsen af Finanslovsforslaget, at jeg havde dette i Sinde. Og dernæst forsvandt der 900,000 Kr. til Sindssygehospitalet ved Nykøbing, som ikke var blevet opført straks. Hvis dette havde været Tilfældet — hvad det i og for sig godt kunde have været, hvis man den Gang havde haft Overslaget færdigt —, havde allerede det Overskud, man da vilde have haft paa Finanslovsforslaget, været henimod 1 Mill. Kr. ringere, altsaa 3 Millioner i Stedet for, at det var opført til 4 Millioner. Nu er der 2 Millioner Merindtægt derpaa. Men det undrer mig i høj Grad, at den ærede Ordfører bebrejder Regeringen dette. Jeg synes, som det ogsaa blev sagt af et andet Medlem (Hey) sidst, at blot for Udlandets Skyld skulde vi gerne have Overskud paa Finansloven. Og naar der nu intet kan siges mod selve Beløbet, idet det nemlig er godtgjort, at

det vil svare til det reelle Udbytte af Skatten paa en langt rigtigere Maade, end hvis man var blevet ved det oprindelige Beløb af 18 Mill. Kr., og naar der ligger — som det ærede Udvalg har set — nøjagtige Beregninger om, hvorledes Skatten vil indgaa efter al den Rimelighed og Sandsynlighed, som Menneskene overhovedet kan regne med, naar vi skal se hen paa Fremtiden, og ikke mindst, naar det drejer sig om, hvorledes Penge skal gaa ind i Statskassen, forekommer det mig, at der hverken af formelle eller reelle Grunde kan gøres Indvendinger. Den ærede Ordfører var inde paa rent formalistiske Betragtninger i dette Tilfælde og satte sig tilbage til en Praksis, som har været brugt, men som ingenlunde er saa god som den, man er ved at komme til at benytte i Fremtiden, nemlig at sætte det virkelige Beløb for Formue- og Indkomstskatten, naar man kender det. Jeg lægger saa megen Vægt paa denne Sag. For det første, fordi det synes mig overordentlig vigtigt, at Finansloven nu fremkommer med Overskud, og jeg tror, det vil blive almindelig anerkendt her i Landet, at dette er et stort Fremskridt. Men naar dette er Tilfældet, synes jeg ikke, at man skal forstyrre dette gode Indtryk ved nu her at rejse Tvivl om et Skøn — en Tvivl, som man dog egentlig ikke har —, Tvivl om, hvorvidt den Merindtægt virkelig vil indkomme. Og for det andet lægger jeg naturligvis overordentlig stor Vægt paa den ærede Ordførers Udtalelser i denne Sag, idet jeg ved, at de er fremkomne af alvorlige Overvejelser, og han har paa dette Punkt paavirket det øvrige Udvalg. Det gør mig derfor ondt, og jeg beklager, at Udvalget, naar det overhovedet stiller sig overfor Ministeriet, som det gør i dette Tilfælde, saa ikke vil vise sig forstaaende overfor de Betragtninger, som fører til selve denne Posts Forhøjelse, og dernæst overfor den almindelige Overvejelse, som gør, at Finanslovsforslaget bør og skal vise Overskud ved Vedtagelsen. I og for sig maa jeg sige, at det vigtigste er dette, at Finanslovsforslaget vedtages og forhaabentlig vedtages endnu i Dag enstemmigt af dette høje Ting, ligesom det skete i det andet Ting.